

[Chr. A. Christiansen.]

ærede Medlem Hr. Sønderup, at han ikke kunde gaa med til at ophæve 26 Ugers Bestemmelsen for de unge Arbejdere. Det har jeg heller ikke ventet, idet det efterhaanden er gaaet op for mig, at adskillige af de Love og Ændringer, den højtærede Regering gennemfører, netop tager Sigte paa at fremskaffe billigere Arbejdskraft til Landbruget. Det kunde se ud for mig, som om Venstrepartiet agtede eller i hvert Fald kunde ønske at foretage en Slags Nedkuling af Arbejdskraft ude i Landbruget. Paa samme Maade som man kuler Rodfrugter ned for at kunne hente dem efter Ønske, vilde man nok gerne have det saaledes, at Arbejdskraften laa kulet ned til Lejlighedsbrug, saaledes at man kunde fremdrage Arbejdskraft en, to eller tre Dage om Ugen, som det nu passer i Arbejdsforholdene derude. Den Slags Ting tror jeg dog ikke kan gennemføres i Praksis. Selv om man kan gennemføre visse Love og visse Ændringer i Love, som vedrører Arbejdsforholdene, vil man aldrig i Praksis ved Tvangslove kunne fremskaffe Arbejdskraft til Landbruget i større Udstrækning. Den eneste Vej til at fastholde de unge Arbejdere ved Landbruget er at ændre deres Kaar til det bedre, først og fremmest i Relation til dette Lovforslag, og sidestille dem med andre Arbejdere og at forbedre deres Kaar, saaledes at de faar Interesse for og Lyst til netop at have Beskæftigelse ude paa Landet.

Jørgen Jørgensen: Det er kun rimeligt, at man ændrer de Formuegrænser, som nu er gældende for at være nydende Medlem af en Arbejdsløshedskasse, efter de Forskydninger, der er sket i Pengenes Værdi, og jeg synes, at det ser meget rimeligt ud med den Forhøjelse, der her er foreslaaet. Og kan man give virkelige Grunde for, at man bør kunne være i Besiddelse af en større Formue og alligevel være nydende Medlem af en Arbejdsløshedskasse, kan vi tale om det i Udvalget. Jeg har stor Respekt for de Mennesker, der samler sig en Formue op gennem Arbejdsfortjeneste, saaledes som der er Tale om her for de flestes Vedkommende, og vil nødvendigvis være med til, at man skulde skubbe Folk ud af Arbejdsløshedskasserne af den Grund. Men egentlig synes jeg, at den Forhøjelse, der er foreslaaet, fra 8 000 Kr. til 10 000 Kr. og fra 12 000 Kr. til 15 000 Kr., svarer nogenlunde til de Forskydninger i Pengenes Værdi, som vi regner med paa andre Omraader.

Jeg er ogsaa tilfreds med Bestemmelsen i § 3 om Ændringen af Arbejdsløshedslovens

§ 17, hvorefter Retten til Arbejdsvægring nu er bestemt af, om den Løn, der bliver tilbudt, er den paa Egnen sædvanlige Løn. Der har staaet megen Strid om Fortolkningen af dette Udtryk, og jeg synes, det er rimeligt, at afgørende for Arbejdsvægring maa det være, om der er tilbudt den overenskomstmæssige Løn. Jeg har set Eksempler paa, at man gennem Arbejdsløshedskasserne har gjort Forsøg paa at ville fremskaffe „den sædvanemæssige Løn“ ved at opfordre deres Medlemmer til kun at tage Arbejde til en bestemt Løn, der laa langt over de overenskomstmæssige Lønninger. Jeg vilde nu ikke tro, at en saadan kunstig fremskaffet Løn altid vilde være tilstrækkeligt Grundlag for Arbejdsløshedskassernes Hovedledelse eller for Arbejdsnævnet til at godkende, at den saaledes fremskaffede Løn var den paa Egnen sædvanemæssige Løn, men jeg mener, som sagt, at det er bedre at komme til mere klare Linier ved at regne med den overenskomstmæssige Løn, hvilket bliver Resultatet af den Ændring, der foretages i § 17, og derfor anser jeg dette Forslag for at være tilfredsstillende.

Jeg er ogsaa tilfreds med, at Arbejdskortene bortfalder. Jeg har aldrig anset denne Ordning for at være nogen særlig god Foranstaltning; det har ogsaa vist sig i Praksis, at det har været meget vanskeligt at praktisere den, og at Arbejdskortene har voldt megen Kritik og meget Besvær. Jeg tror slet ikke, at den Fordel, man skulde have af disse Kort med Hensyn til en mere effektiv Kontrol, staar i et rimeligt Forhold til de Besværligheder, der har været med Administrationen, og jeg tror derfor, at man meget vel kan afskaffe Kortene nu. Det maa da ogsaa siges, at naar de har faaet saa ringe Betydning, som de har, skyldes det i høj Grad Arbejdsgiverne, som ikke har været meget interesseret i at overholde de fastsatte Regler. I det hele taget er Ordningen saa omstændelig, navnlig for alle Løsarbejdere, at det i Praksis viser sig næsten umuligt at gennemføre den, og derfor tror jeg, det er bedre at lade den falde bort.

De nye Regler, som er foreslaaet for et yderligere Tilsyn, vil jeg ogsaa gerne være med til at drøfte. Jeg ved ikke, hvor meget de nye Kontrolforanstaltninger, der er foreslaaet, vil komme til at betyde i Praksis, men det kan vi tale om i Udvalget. Jeg tror, det er i alles Interesse, at man over for Arbejdsløshedskasserne har et offentligt Indseende af en saadan Beskaffenhed, at der ikke med nogen Ret kan rettes Kritik mod Kontrollen med Kasserne. Jeg forstaar meget vel, at Arbejderne, der selv har bygget